

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **Š. G.**
zastoupen Mgr. Karlem Kvasnicou, advokátem,
sídlem Na Úvoze 392, 735 52 Bohumín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 12. 6. 2019 se žalobce domáhal zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2019, č. j. X, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí nevychází objektivně z jeho zdravotního stavu. Rovněž posudek lékaře OSSZ Ostrava z 28. 1. 2019 (který byl podkladem prvostupňového rozhodnutí – pozn. soudu), není objektivní, kdy mu žalobce zejména vyčítá, že nebylo provedeno řádné lékařské vyšetření navrhovatele, především pak magnetická rezonance. Dále nebyla za základ tohoto posudku vzata komplexní lékařská dokumentace žalobce.
3. Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedla, že posudky vypracované lékaři OSSZ Ostrava a ČSSZ považuje za objektivní a byl jimi plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. V napadeném rozhodnutí pak detailně rozebrala závěry posudku lékaře ČSSZ, když uvedla, že tento označil za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, pol. 1b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 27. 5. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce absolvoval střední odborné učiliště, pracoval jako mostař, strojník a dělník, následně byl osobou samostatně výdělečně činnou. Současným jeho zaměstnáním je práce strážného. Žalovaná k žádosti žalobce rozhodla prvostupňovým rozhodnutím dne 28. 2. 2019 o zamítnutí žádosti o invalidní důchod na základě posudku lékařky OSSZ Ostrava ze dne 28. 1. 2019, který za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označil chronicky plurisegmentální vertebrogenní algický syndrom na podkladě degenerativních změn a staré HD L4/5, což je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti pak byla stanovena na horní hranici zákonného rozpětí, tedy 20 % a byla pro další postižení žalobce ještě navýšena o (opět maximálních) 10 % na celkových 30 %. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracoval lékař ČSSZ pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 21. 5. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o formě a druhu žalobcova onemocnění potvrzen. V tomto posudku se lékař ČSSZ vyjádřil i k žalobcem namítané absenci užití magnetické rezonance, když uvedl, že: *„pro posouzení invalidity až na výjimky nejsou potřebné zobrazovací metody a tedy ani magnetická rezonance. Pro nás je rozhodující klinický nález popsán příslušným odborníkem. Zpravidla toto plně dostačuje i pro léčbu daného stavu.“* Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 13. 9. 2019, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 27. 5. 2019, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, další lékařky s odborností neurologie a tajemnice, dospěla k závěru,

že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že (výše uvedené) shodné posudkové závěry lékařů OSSZ a ČSSZ lze potvrdit. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce posudková komise taktéž shledala postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. kdy v rozmezí stanoveném touto vyhláškou pro pokles pracovní schopnosti od 10 % do 20 %, hodnotila na horní hranici 20 % a pro další žalobcova postižení zdravotního stavu zvýšila míru řečeného poklesu o dalších 10 % na konečných 30 %. Uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronické plurisegmentální bolestivé onemocnění páteře. Jedná se o lehké funkční postižení páteře, kdy toto rozsahem ani stupněm závažnosti neodpovídá středně těžkému či těžkému funkčnímu postižení páteře. K účastníkem uváděné nutnosti vyšetření magnetickou rezonancí se komise vyjádřila tak, že: *„posudkové zhodnocení jeho zdravotního stavu je zcela objektivní, odborným lékařem z oboru neurologie nebylo indikováno vyšetření magnetickou rezonancí, neboť toto vyšetření nepovažuje odborný lékař za nutné ke stanovení diagnózy a léčení posuzovaného, s čímž se posudková komise plně ztotožňuje.“*

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení

zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek a jeho doplnění. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. V reakci na stěžejní námitku žalobce stran neproběhnuvší magnetické rezonance soud poznamenává, že není jeho úkolem a ani nemá pravomoc přezkoumávat postup léčení či diagnózy stran užitých metod, kdy toto je otázkou odbornou, k jejímuž řešení soud nedisponuje příslušnými znalostmi. Soud se tedy zabýval pouze tím, čím se i dle výše citované judikatury zabývat mohl a měl a došel k závěru, že posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
10. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. Vycházeje tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v žádném stupni, když jeho pracovní schopnost poklesla toliko o 30 %. Závěry posudkové komise se nadto zcela shodují jak se závěry posudkové lékařky OSSZ, tak se závěry posudkového lékaře žalované. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 2. 2019, kterým zamítla žalobcovu žádost o invalidní důchod. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. Je nutné přitom zdůraznit, že soud se ze samé povahy soudního přezkumu správních rozhodnutí může zabývat toliko správností napadeného rozhodnutí vztažené ke dni, kdy bylo toto vydáno. Pozdější změny zdravotního stavu již nemohou mít na správnost rozhodnutí k danému datu vliv, a tedy je soud nezohledňuje. Je však vhodné uvést, že při takové změně je možné vyvolat novou žádost o invalidní důchod nové řízení před správními orgány, kdy již tuto změnu bude nutné zohlednit.
13. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 6. listopadu 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně